

EFECTE ALE PLECĂRII PĂRINȚILOR LA MUNCĂ ÎN STRĂINĂTATE

Migrația economică a devenit o cauză importantă a modificărilor substanțiale survenite la nivelul unor societăți întregi, determinând, în special în țările în curs de dezvoltare, așa cum este și România, modificări semnificative la nivelul întregii societăți.

Apariția copilului pe lume este o minune. Din clipa în care se naște copilul are nevoie de aer, apă, căldură, hrană, somn. Cu timpul apare și se manifestă trebuința de orientare, apărare, investigare, relaxare, mișcare, vocalizare, relaționare și comunicare, precum și trebuința de informatizare manifestată prin semnale care vor fi recepționate și prelucrate de copil, contribuind la dezvoltarea personalității lui. Acestea toate reprezintă trebuințele copilului. Totalitatea trebuințelor precum și satisfacerea lor asigură formarea proceselor multisenzoriale ce vor sta la baza apariției percepțiilor și reprezentărilor, gândirii, memoriei, imaginației și limbajului. Crescând și dezvoltându-se, copilul își dorește o anumită educație și multă atenție din partea adulților. Adulții, părinții în special trebuie să cunoască particularitățile fiecărei etape de creștere a copilului, caracteristicile de vârstă, dificultățile posibile, crizele.

„Cei șapte ani de acasă” – această frază ne vorbește foarte mult de familia, credința, concepțiile oricărei persoane, de mediul în care s-a format individul. Familia implementează copiilor primele informații, primele practici educative și are sarcina de a-l introduce pe copil în societate.

Dar educația primită acasă depinde de câțiva factori: relația afectivă dintre copil și părinți, specificul de dezvoltare a copilului, valorile pe care se bazează familia și pe care le transmite copilului. Baza formării unui comportament corespunzător al copilului este relația afectivă cu părinții. Dragostea cu care părinții își înconjoară copilul îi permite acestuia să se dezvolte, să aibă încredere în propriile forțe. Copilul iubit de părinți se simte protejat, îngrijit, iar această idee de siguranță îi creează deschiderea spre învățarea și asumarea regulilor de comportament. Când copilul se simte apreciat de părinți, el percepe în mod pozitiv regulile transmise de aceștia. Educarea copilului într-o atmosferă deschisă, bazată pe iubire și încredere, face ca regulile să nu se transforme în disciplină de fier.

Situațiile (mult prea frecvente!) de instabilitatea socio-economică din România au determinat pe mulți dintre români să plece la muncă în străinătate pentru a-și putea întreține familia. Desigur, câștigurile obținute sunt importante atât pentru familie cât și pentru economia românească. Dar consecințele negative ale acestor familii disfuncționale se reflectă în psihicul copiilor care sunt lăsați la bunici sau la alte rude. Sunt numeroase și cazurile în care copilul cel mai mare ca vârstă are grijă de frații lui mai mici, devenind pentru aceștia mamă și tată. Dramatice sunt și acele situații în care copiii sunt abandonați iar autoritățile trebuie să-i ia în grijă.

În aceste condiții se pune problema dacă părinții ar trebui să plece din țară pentru a asigura un trai mai bun copiilor lor, chiar dacă vor fi departe de aceștia pentru un timp destul de lung, sau ar fi preferabil să rămână lângă copii fără a avea posibilitatea să le ofere o viață decentă. Ambele situații au consecințe negative pe termen lung asupra copiilor. Când unul dintre părinți este nevoit să plece la muncă în străinătate copilul se simte abandonat, ceea ce duce la anxietatea de separare. Lipsa atașamentului dintre copii și parintele plecat nu poate fi substituită de banii sau cadourile pe care acesta din urmă le trimite.

Este un fapt evident necesitatea care se impune în ceea ce privește prevenirea dezvoltării unor tulburări de comportament la copiii aflați în situația de a rămâne singuri acasă, prin migrarea părinților pe piața internațională a muncii.

În cazul copiilor cu părinți plecați apar frecvente cazurile de eșec sau abandon școlar, iar Proiectul EDUACCES - POCU/784/6/24/139601 vine în întâmpinarea acestor probleme, încercând contracararea acestora prin sprijinul acordat copiilor care fac parte din grupul țintă.

Bibliografie

1. Bădescu, G., Stoian, O., Tănase, A. (2009). *Efectele culturale ale migrației forței de muncă din România*, în Anghel, R.G., Horvath, I. (2009) *Sociologia migrației*. Iași: Editura Polirom.
2. Bălan, Cristiana. (2013). *Adolescenții cu părinți plecați la muncă în străinătate – o nouă dimensiune a societății românești*. Sibiu: Editura Psihomedica.
3. Grosu, Georgiana. (2011). *Copilul singur acasă*. Cluj-Napoca: Editura Presa Universitară Clujană.
4. Tomșa, Raluca (2011). *Implicații psihologice ale migrației economice a părinților asupra preadolescenților*. Focșani: Editura Terra, p.263 – 264.